ſi et nos jamjam inſtiget: ut in publicô hôc Nationum multarum con-
jeſtati Tuæ aliquod piæ ſinceræq; Gratulationis anathema figamus. Ob
humillimæ hoc Gratulationis officium incipiamus: qui paulò ſeriùs im
pietatis cœpimus? Ubi & deſinamus, idem, quantum per ingenii ac temp
guſtias licebit, obituri officium? Anteactorum temporum caſus ac
refricare, aut etiam tot periculoſiſſimarum inſidiarum ac proditi
nera, quæ noſtrô hôc tempore tam ſancto Capiti contigerunt, or
narrare, intempeſtivum dicent illi, qui inter hæc auſpicatiſſima
tatis ſolemnia ab omni triſtium memoriâ abſtinendum eſſe cenſ
nobis certè plurimùm præſentium rerum lætitiæ deceſſurum
ſi illam ut funeſta præteritarum calamitatum memoria, ita
ſtis præſentiſſimarum inſidiarum narratio acuerit. Nam, etiamſi
oculos moveat fulgor luminis, quum ex umbra & tenebris eluxit
ſi & fortiùs animos feriat gaudium; quum triſtium recordatio
commemoratio proximè præceſſit: nos tamen impræſentiarum
eorum, quæ non ſine ſummô animi horrore enarrari queunt, ſup
bimus; & ſine ullis ambagibus ſolemnioris hodie Gratulationis off
ibimus. Quò majora ergò de Te & Magnitudine Tua, Rex Se
quilibet Boni ſperant: eò alacriùs, eò intimius Majeſtati Tuæ, quæ
tot adverſis non modò in hunc usq; diem glorioſè eripuit; verùm etiam
mis ſingularis benevolentiæ ſuæ ſpeciminibus in nuperæ Pacis
magenſis, negotio ſuprà multos alios terræ Principes ſibi grata
ceptam oſtendit, de feliciter illô MEDIATIONIS OPERE
ultrò Te inter belligerantes Reges & Principes interponens, ſuſc
gratulamur. Gratulamur, inquam, ſimulq; & admiramur felic
illam, quâ prudenter in ſedandâ partium omnium irâ, in dirimendis co
nibus, in tollendis remoris quibusvis, ut Pax tandem firma & ſincera
reſtitueretur, uſus es. Nec verò Tibi tantùm, Rex Sereniſſime,
poſt DEUM univerſo Europæo Orbi gratulamur: quod per Te Mediat
liciſſimum, applaudente cœlô, geſtiente terrâ, tripudiantibus Bonis omni
optima rerum, quas homini noviſſe datum, ei tandem reddita. Ita nos
publicæ hujus lætitiæ interpretes, cum Tibi, tum Europæ noſtræ magno
nec minori fiduciâ, gratulamur. Quumq; & è florente Tuâ Tuæq;
fortunâ eò grandius gaudium ac firmius novæ fiduciæ robur no
manis accreſcat: quò major inter ditiones Tuas & terras noſtras
merciorum communio intercedit, nihilominus ſupplices prec